

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K
3/4 „ . . . 10 „
1/2 „ . . . 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kažipot po Goriškem in Gradiškanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštinih zvez“.

Na naročila brez doposlano naročnine se ne oziramo.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. na desno.

Upravišтво
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Naša sedanjost in naša bodočnost v Egiptu.

(Piše A. Gabršček.)

Meseca februarja in marca l. 1907. sem bil v Egiptu. Kratka notica v »Soči« je izzvala v »Gorici« precej zlobno udrihanje po moji osebi, na kar sem v »Soči« le na kratko odgovoril, da je imela moja pot v Egipt važen pomen v narodnem in gospodarskem pogledu. Več niser hotel reči, da bi morda ne pokvaril dobro pričetega dela. — Tudi letos se je »Gorica« zopet zlobno obregnila ob to moje potovanje v Egipt in zopet sem jo zavrnil le v splošnih besedah, ki niso izdale ničesa. Še vedno sem smatral za potrebno, molčati o zaprčtem delu in o previdno zasnovanih načrtih, odobrenih na najmerodajnejših mestih.

V novejšem času pa sta se obširno bavila dva časopisa — »Slovenski Narod« in zaderski »Narodni List« — z istim vprašanjem, ki je gnalo mene v Egipt in za katerega rešitev sem jaz že pred 3 leti pripravljal lepo zasnovano organizacijo naše tamošnje kolonije ob sodelovanju avstrijske vlade in mogočne internacionalne — lige. Iz poročil v obeh imenovanih listih je najjasneje dokazana neizogibna potreba, da poklicani činitelji čim prej obrnejo svojo pozornost na Egipt in naše tamošnje kolonije, — obenem pa je meni v zadoščenje, da sem se že pred 3 leti temeljito bavil s težavno nalogo, kako od pomoči zlu in ustvariti v Egiptu kolonijo, ki nam bo v čast in bo velikanskega pomena za naš izvoz v Orient. — Za svoje načrte, izvedene do podrobnosti, pisane in celo tiskane v več jezikih, sem pridobil prve in odločujoče činitelje v Trstu in na Dunaju, pa tudi v Parizu, Londonu, Aleksandriji in Kajiri. — In o teh načrtih zdaj moram govoriti, ker sta izrekla oba imenovana lista, da doslej še nihče ni posvetil Egiptu svoje pozornosti. S tem se odločim morda tudi tistim, ki so pričako-

vali na podlosti v »Gorici« moj stvaren odgovor.

Predno preidem na svoje potovanje v Egipt ter na zasnovano delo v korist naših tamošnjih rojakov, v obrambo naše narodne časti, varstvo naših interesov doma in v Orijentu moramo seznaniti »Sočine« čitatelje z opisi naše egiptске mize in v obeh prej imenovanih listih.

Jedro vprašanja, kateremu moramo posebno goriški Slovenci posvetiti svojo pozornost, je prav obširno obrazložil zaderski »Narodni List« v dopolnilo potopisnih spominov v »Slov. Narodu«. — Zato naj kar ponatisnem tu, kaj je pisal »N. L.« Članek slove:

* * *

»V enem izmed dopisov, natisnjenih v »Narodnem Listu« meseca januarja, smo naglašali, da prihaja sto in sto mladih žen in deklet z Goriškega v Egipt in da se jih stalno nahaja v Aleksandriji 800 do 1000, v Kajiru nekaj manj — 400 do 500, a po ostalem Egiptu jih je raztresenih še okrog 300.

Pri tej priliki smo obečali čitateljem, da bomo pri drugi priložnosti poiskali vzroke ženskega izseljevanja iz nekaterih slovenskih pokrajin ter skušali dognati, zakaj se te ženske, ko pridejo semkaj, večinoma hitro pokvarijo in sramotno pogube.

Ker je ljubljanski uvaževani dnevnik »Slovenski Narod« spregovoril o tem veličastnem vprašanju, veže nas dolžnost, da tudi mi vestno in vsestransko pojasnimo to vprašanje.

Dopisnik »Slovenskega Naroda« ni, kakor sam priznava, stalno nastanjen v Egiptu, zato tudi ni dobro poučen o stvari, da bi mogel temeljito pokazati, kje je izvor tega velikega zla in kako bi se dalo to veliko zlo iztebiti.

Hočemo torej izpopolniti te pomanjkljivosti v poročilu dr. Murna, priobčenem v »Slovenskem Narodu«, a dolžnost vseh slovenskih rodoljubov, brez razlike boji, da razmišljajo o tem in se dogovo-

re, kako bi se dalo v bodoče preprečiti žensko izseljevanje v Egipt.

To zahteva narodna čast vseh Slovencev.

Takoj in z vso resnostjo opozarjamo drage brate Slovence, da je prvi pogoj za dosego dobrega uspeha v akciji proti ženskem izseljevanju ta, da se izloči vsako strahokarstvo in vsaka politična strast, zakaj brez pomena je pri tem politično prepričanje tega ali onega, niti ne velja pri tem ugovor, da pripadajo kraji, iz katerih zlasti teče ta emigracija, pod vpliv te ali one politične skupine.

Koren zlega je izven politike in to naj uvažujejo oni, ki se zanimajo za to življensko vprašanje.

Prvi Slovenec, ki se je tu nastanil je bil neki urar, Fernus, iz ljubljanske okolice.

Prišel je v Aleksandrijo pred kakimi 45. do 50. leti. Kot pošten in delaven urarski vajenec je našel delo. — Ker se ni brigal za nič drugega, kakor za svoj posel in svoj gospodarski napredek, si je kmalu ustvaril lepo eksistenco.

Ke se je po nekaj letih dokopal do neodvisnega položaja, se je vrnil v domovino in se tam oženil.

Vrnivši se v Egipt, jela je njegova žena dopisovati domov svojcem in rodbini, kako udobno se živi v Egiptu, kako mnogo se zasluži itd.

V oni dobi, za časa glasovitega kedi-va Izmaila, znanega prijatelja Evropecev, je bil Egipt res prava obljubljena dežela: zgradile so se prve železnice in luke, vojna mornarica, ladjedelnice, kopali so se brezštevilni prekopi za napeljevanje nilske vode po dotlej še ne obdelanem ozemlju, organizirala se je na evropski način vojska in artilerija, rušila so se starovečna mesta Kair, Aleksandrija, Mansara itd., da napravijo prostor novodobnim zgradbam, širokim ulicam in bulvarom, prekopaval se je Sueški kanal, ta veličastni izum človeškega duha, jela se je sadiť bombazevina, ki je postala neizprpljiv izvor velikanskega bogastva te dežele.

Vse te velike in epohalne gradnje so privabile v Egipt na tisoče in tisoče Evropecev.

Vsa ta evropska invazija ni štela niti enega edinega Slovence razen starega Fernusa, ki smo ga že gori omenili.

Pred 10. ali 15. leti je bila morda samo desetorica Slovencev, ki so se naselili v Egiptu.

V obče se Evropec, kadar se seli, seli sam, ženo in otroke pa pušča doma. Tega običaja so se zlasti trdovratno držali v prejšnjih časih.

Danes se v tem oziru vsled razvite civilizacije nekoliko popušča in mož se seli, ne sicer vselej, a vendar semtertja z ženo in z vso rodbino. — Nasprotno pa se iz goriške in tržaške okolice izseljujejo samo ženske, dočim moški ostajajo doma; na vsem evropskem kopnem so to edini kraji, ki dajejo takšen kontingent prekmorski emigraciji.

Vsled opetovanega in zanosnega opisovanja udobnega in ugodnega življenja v Egiptu, je Fernusova žena dosegla, da so semkaj došle dve — tri njene najboljše prijateljice. Bile so mlade in lepe, v njih dobra slovenska kri, brez sledu kake zlobe. Prišle so v Egipt z namenom, da si prislužijo nekaj vinarjev in da se povrnejo v domovino poštene, kakor so prišle. — Vstopile so v službo kot sobarice pri veliki gospodi in dobivale so neverjetno visoke mesečne plače, poleg tega pa še obilne vsakovrstne darove.

A te sobarice so pisale svojim prijateljicam, kakor Fernusova žena, in tako je prišlo v Egipt nadaljnih 10—15 Slovencev itd., tako da je že pred 35. leti štela slov. naselbena okrog 2000 žensk, a niti enega moškega, razen starega Fernusa in njegovih sinov.

Vsled okolnosti, da so se Evropci naseljevali večinoma brez svojih žen, a največ izmed njih je bilo sploh neoženjenih, je bilo veliko pomanjkanje na evropskih ženskah, zato se je mnogo Slovencev omožilo z Grki, Italijani, Bolgari, Francozi in Sirijci.

Kapitan Hatteras

ali

Angleži na severnem tečaju.

Francoski spisal Jules Verne. — Prevel O. I.

(Dalje).

Potem so se trije potovalci zavili v svoje volnene odeje, in zaspali, četrta pa je čuval; seveda so se pri tem vrstili. Slednji je moral paziti, da se ni vlihod v stanovanje zamašil, sicer bi bili v nevarnosti, da jih sneg žive zakoplje.

Duk je delil skupno stanovanje; drugi psi pa so se zunaj zarili v sneg, ki jih je v kratkem zametel črez in črez, da so bili prav dobro odeti.

Vsled utrujenosti se je seveda sladko spalo. Doktor je nastopil svojo stražo ob treh zjutraj; v temni noči pa je divjal orkan. V kakem položaju so pač bili ti ljudje, osamljeni, izgubljeni v snegu in zaprti v grobu, čigar strani so se debelile ob vsakem izbruhu viharja.

Ob šestih zjutraj prično svoje potovanje nadaljevati. Vedno še ista valovita ravan, iste ledene gore, tako da je bilo vsled enoličnosti težko delati znamenja, ki bi jim služila, ko se bodo vračali. Mraz se je še povečal in pospešil korakanje potovalcev, ker se je snežna plast bolj strdila. Večkrat so prišli do kakega kupa, ki je bil podoben spomeniku; aji eskimskim kajžam. Da bi se prepričali, da doktor enega razdreti, a ni našel drugega nego enostavno ledeno grudo. Kaj menite, Clawbonny, nismo li mi prvi, ki stopamo po tem delu zemeljske oble?« je dejal Hatteras.

»Najbrže,« odvrne doktor, »toda kdo ve?«

»Da bi le praznega časa ne izgubljali s tem iskanjem,« nadaljuje kapitan, »meni se mudi iti nazaj na ladjo, in če smo nazadnje tudi brez zaželenega goriva!«

»V tem oziru sem jaz popolnoma miren,« odgovori doktor.

»Doktor, jaz nisem prav storil, da sem zapustil ladjo; to je bilo napačno! kapitanovo mesto je na ladji in ne drugje.«

»Saj je Johnson tam.«

»Seveda! pa vendar . . . hitimo, hitimo!«

Sani so se urno pomikale naprej, Simpson pa je neprenehoma priganjal pse; vsled nekega čudnega svetlikanja v temi se je zdelo, kakor da bi psi tekli po ognjenih tleh in izpod krivin so se utrinjale iskre. Zato stopi doktor naprej, da vidi, kak pojav je to, a ko preskoči neki kupček, kar naglo izgine. Bell, ki je bil blizu, hitro prihiti na pomoč.

»Joj, gospod Clawbonny, kje ste?« ga zakliče Bell vznemirjen; tudi Hatteras in Simpson prihitita.

»Doktor!« kliče kapitan.

»Tukaj doli, na dnu neke jame,« se začuje njegov pomirljiv glas; »dajte mi konec vrvi, da splezam na površje.«

Pomolili so vrv doktorju, ki se je nahajal v deset črevljev globoki jami, in so ga potegnili iz nje ne brez truda.

»Ali ste se kaj ranili?« ga vpraša Hatteras.

»Kaj še! nikake nevarnosti ni bilo,« odgovori doktor, otresaje sneg iz svojega obilnega telesa.

»Kako pa se vam je to pripetilo?«

»Oh, lomljenje žarkov je krivo temu,« odvrne smehljaje doktor, »vedno to lomljenje! Menil sem, da presko-

čim en črevelj široko razpoklino, pa sem padel v jamo, ki je deset črevljev globoka. Oh, te nesrečne optične prevare! To so edine prevare, ki se jih ne morem otresti. Tudi naj vam bo v opomin, da se ne prestopite, če ne presodite, kaka so tla; kajti na svoje čute se človek ne sme zanesti, tu ušesa drugače slišijo in oči napačno vidijo. To so res ljubeznjivi kraji!«

»Ali lahko nadaljujemo svojo pot?« vpraša kapitan.

»Le naprej, le naprej, Hatteras, ta malenkost mi je več koristila nego škodovala.«

Zopet so jo mahali proti jugovzhodu in se zvečer niso prej vstavili, da so prehodili petindvajset milj. Četudi so bili vsi pošteno utrujeni, je doktor kljub temu še splezal na bližnjo ledeno goro, medtem ko je Bell gradil sneženo hišo.

Na jasnem nebu se je krasno bliščala še skoro polna luna, zvezde pa so se čudovito lesketale. Iz vrh griča se je pogledu odprla neizmerna planjava, ki je bila posejana z najrazličnejšimi griči. Ko je gledal razstresene griče, ki so se odsvitali v luninem blesku in ki so bili podobni pokoncu stoječim stebrom ali nagrobnim spomenikom, se mu je zdelo, kakor da leži pred njim širo pokopališče brez dreves, žalostno, tiho neskončno, v katerem počiva najmanj dvajset rodov vsega sveta, da spe večno spanje.

Kljub mrazu in utrujenosti je doktor nepremično zrl v ta čudesa, tako da so ga njegovi tovariši komaj spravili proč; treba je bilo počitka; snežna kočja je bila že pripravljena in štirje potovalci so se zarinili v njo kot krti ter nemudoma zaspali.

(Dalje pride.)

One, ki so bile že preje omožene, ali ki se niso omožile v Egiptu, so se vračale v domovino, na njihovo mesto so prihajale druge in njihovo število je raslo od dne do dne. Tako je bilo še nekaj let potem, ko so kedriva Izmaila strmoglavili s prestola.

(Pride še.)

Kobilice na Krasu.

(S Sežanščine.)

Rade volje poročam gledé na članke o kobilicah na Krasu v »Soči« in na vprašanja to-le: Za sedaj se ne more konstatirati množine kobilic, ker so še majhne. Zdi se nam, da jih je mrzlo vreme začetkom maja nekaj uničilo, pa vendar ne smemo držati križem rok, kakor da bi ne bilo potreba letos pokončavati kobilice po Krasu. Akcija za pokončavanje mora pri-
četi takoj, da izvrši svoj namen.

Županska zveza je sklenila v svoji seji, da naj se kobilice na Krasu z marljivostjo pokončujejo z nabiranjem in puranji. Agilni predsednik g. tomajski župan Jos. Vran je pisal že pred enim mesecem deželnemu odboru, da so se pokazale po Krasu kobilice in da naj se napravi peči za sušenje kobilic, da se ta goljazen izkoristi za krmo, ali do danes ni dobil niti odgovora!

Pisal je tudi kemičnemu poskuševališču v Gorici, ki je takoj odgovorilo, naj se obrne Zveza na c. kr. namestništvo v Trstu. Naznanil je to zadevo potem takoj c. kr. namestništvu, pa tudi še ni odgovora.

Želja prebivalcev Krasa je ta, da se porabi dovoljena podpora v deželnem zboru ter dobi potrebna državna pomoč za pokončevanje kobilic po Krasu. Mesece januarija so dobila županstva po Krasu od deželnega odbora okrožnico, kjer je govora o proračunjenih 60.000 K za pokončevanje kobilic.

Naj se akcija tudi izvede, ne da bi jo imeli samo na papirju! Ne vemo, zakaj se ta tako važna reč zavlačuje!

V soboto smo priobčili dopis s Komensčine, danes priobčujemo dopis s Sežanščine. Iz obeh dopisov zveni soglasno želja Kraševcev, da naj se začne takoj akcija za pokončevanje kobilic po Krasu.

Poklicani čimtelji, pred vsem deželni odbor, so dolžni poslušati glas kraških kmetovalcev ter nemudoma začeti pokončevanje kobilic. Prav letos je potreba nujna, kajti če se letos ne bo pokončavalo kobilic, jih bo drugo leto vse polno, požrlo celo letino, zarod pa še ostane za nastopna leta. Letos je potreba prav dobro zasnovanega pokončavanja, potem se morada palogama sploh zatre ta škodljivi mrčes, ki opustoša Kras.

DOPISI.

Iz ajdovskega okraja.

Iz Gor. Branice. — Težko če se dobe še v kaki vasi tako fanatični ljudje, kakor so pri nas nekateri. Gorje človeku, če kaj reče proti klerikalcem. Še huje pa je, če se prinese v klerikalno hišo napredni časopis. Takrat so ženske sitne kakor bi jih pikale muhe. Na napredni časopis pa skočijo kakor levinje, in časopis je mrtev, ker raztrgale so ga nežne ženske ročice. Kaj ne, gospa Milka?

Iz kanalskega okraja.

Z Banjšic. — (Klerikalcem je vse dovoljeno). Po dolgem trudu smo vendar iztuhali, zakaj so tukajšnji klerikalci — klerikalci! Eden najbolj navdušenih tukajšnjih pristašev klerikalne stranke se je pred nekaj dnevi jezil na naprednjake: »Ali ste neumni, bodite »klerikalci«, pa boste smeli vse uganjati — nam je vse dovoljeno, mi smemo vse, vse se nam odpusti, vam nič!« sledilo je nekaj vzgledov, (barbarskih činov klerikalnih junakov, kateri so bili oproščeni).

Mož sam morda ne ve, kako resnično je govoril. In vsi tukajšnji »klerikalci« se zavedajo te resnice, uporabljajo kjer jo

le morejo, lažejo in obrekujejo, da smrdi za njimi; nad vsakega se spravijo, ki jim ni »ta pravi«.

Pred nedolгим časom se je ustanovilo na Banjšicah bralno in pevsko društvo, ki nima nikakega političnega ozadja. To ni bilo klerikalcem všeč, češ, da bi moralo biti »ta pravo«, ali pa nič! In ker ni hotelo postati »ta pravo«, ampak ostalo zvesto svojemu edinemu namenu širiti med ljudstvom izobrazbo in ljubezen do petja, so ga proglasili za njim nasprotno. Ko se je pa končno izvedelo, da ni naročeno društvo »samo na klerikalne časopise, ampak tudi na »liberalne« in še celo na »ono »Sočo«, ki uči kako se krade in ubija« (njih besede!), tedaj so ga prekrstili v »brezversko!« Tako govore! In mi jih vprašamo: Ali ni res med vami, ki se tako strasno in zagrizeno oklepate svoje stranke, češ, da je od Boga postavljena, in ki sakramentirate ob nedeljah takoj po službi božji v gostilnah, ali ni res nobenega med vami, ki bi ga bilo sram, vedoma lagati in obrekovati?!

Družba sv. Cirila in Metoda.

Veselica pri Marazu ob Soči, katero je priredila podružnica sv. C. in M. v Pevmi v nedeljo, je vspela prav povoljno. Obširno dvorišče je bilo polno občinstva, dosti iz mesta, šaloigra »Cigani« je bila dobro igrana, vojaška godba je svirala, občinstvo se je izborno zabavalo. Čestitamo podružnici na lepi prireditvi, nadajaje se, da je tudi gmotni uspeh zadovoljiv.

V gostilni Krek na Tržaški ulici je zbrano omizje članov kolesarskega društva »Danica« in »Miren« nabralo na predlog gosp. Alojzija Slamiča iz Podgore 5 kron za žensko podružnico sv. C in M. iz Pevme, ker ni bilo mogoče udeležiti se veselice. — Denar hrani naše upravništvo.

Iz Sežane, 29. maja. — Moška podružnica družbe sv. C. in M. v Sežani je sklenila v zvezi s svojo posestrimo žensko podružnico prirediti veliko ljudsko veselico dne 10. julija t. l. v korist družbe in v proslavo, da je moška podružnica zopet na novo oživila. — Na občnih zborih so volili člani veselčni odsek, kateri je že pričel s svojim delovanjem. Bratska društva opozarjamo na to prireditev.

Domače vesti.

Veselica obeh goriških podružnic družbe sv. C. in M., določena na nedeljo dne 12. junija t. l., se bode vršila na vrtu in v salonu hotela »zlati Jelen« v Gorici. Začetek pop. ob 4. uri. Vspored obsega pevske zборе, koncert vojaške godbe na lok, srečolov, šaljivo pošto in prosto zabavo s plesom. Bufet z mrzlimi jedili, pecivom in dobro domačo in vipavsko kapljico bounudil potrebno v telesno razvedrilo. Ker je vstopnina mala in bodo veljale navadne gostilniške cene, upamo na precejšnjo udeležbo tudi iz okolice in delavskih slojev, tim bolj, ker se bo vršila isti dan dirka koles. društva »Danica«, ki privabi gotovo precej tujcev v Gorico. Opozarjamo že danes vse slovenske rodoljube v mestu na našo veselico, proseč jih, da opuste ta dan druge prireditve naši potrebni šolski družbi v prid.

Ravnatelj tukajšnje gimnazije, gospod Fr. Simzig, je stopil v pokoj ter dobil tem povodom red železne krone tretje vrste.

V Gorico je dospel šef generalnega štaba Konrad pl. Hötendorf ter ostane tu do 4. junija.

Sprejemni izpiti na tukajšnji gimnaziji in realki se bodo vršili dne 27. junija t. l. Pismeni 27. jun. popoldne ob 3., ustmeni 28. junija dopoldne.

Dijaški tamburaški zbor vabi k zabavnemu večeru, ki ga priredi dne 4. junija 1910. na vrtu hotela »pri zlatem jelenu«. Vspored: 1. D. Jenko: »Naprej«, koračnica. 2. Fr. Schubert: »Serenada«. 3. M. Vilhar: »Bogomilovo slovo«, odlomek iz operete »Jamska Ivanka«. 4. Š. Santel: »Galebi«, pesem za tenor solo s tamburaškim zborom. 5. H. V. Julijev: »Silvestrova noč«, idila. 6. Fr. Kmoch: »Za praporom sokolskim«, koračnica. 7. J. Offenbach: »O krasna noč«, barkarola iz opere »Hofmanove pripovedke«. 8. Ant. Nedved: »Luna sijaj«, podoknica za tenor solo s spremljevanjem pevskega in tamb. zbor. 9. P. Mascagni: Intermezzo iz opere »Cavalleria rusticana«. 10. V. G. Brož:

»V posavski šumi«, velika glasbena sl. ka. 11. Fr. Kmoch: »Sokolska«, koračnica. — Prosta zabava.

Začetek točno ob 8 $\frac{1}{2}$ uri zvečer.

Vstopnina: za osebo 60 v., družino 2 K., dijaki in dijakinje 40 v.

Vstop dovoljen le vabljenim.

Ker je čisti dobiček namenjen »Dij. kuhinji« in »Družbi sv. C. in M.«, se preplačila hvaležno sprejemajo. Dijaški odbor.

NB. V slučaju slabega vremena se vrši zabava v dvorani.

Skupščina »Lege« v Gorici se je vršila v nedeljo 29. t. m. Ves dan je potekel mirno. Pokazalo se je, da je vse odvisno od aranžerjev, če je mir v Gorici ali če nastanejo izzivanja in pretepi. Tudi v Trstu so jim priporočali, naj se obnašajo mirno. Vedeli so, da je stvar taka, da so vsak hip v nevarnosti, da se program ne izvrši do konca, ako se spozabijo; dobro so čutili, da je to poskušnja, ali se bo sploh še kaka taka veselica v mestu vršila ali ne. Slovenci so bili seveda popolnoma mirno razpoloženi, ker sploh naša navada ni: izzivati, braniti se, to pa je naša dolžnost, izzivati se ne damo. Ako bi ne bili vedeli, da bo tako, kakor je bilo, je bilo treba nam samo hoteti, in ljubi gostje laški bi bili imeli priliko, videti slovensko silo v Gorici. Videli pa so laško slabost. Izšel je poziv, naj okrasijo hiše, pa ni bilo skoro nič. Magistrat je dal hitro prebarvati zamazano svoje pošlopje ter razobesil nekaj zastav; vabilu se je odzvalo uredništvo »Corriera«, Gabinetu di lettura, Cooperativa, laško trgovsko društvo (temu je bilo treba!), meščanstvo laško je ostalo hladno po ogromni večini. Ko so korakali po Tekališču, so videli slovenske napise in nasproti mestni palači jih je bodel v oči Trgovski Dom. Čutili so, da v Gorici niso prevarna tla, da treba biti že lepo v miru, če hočejo uživati gostoljubnost. Lahi in vlada naj vesta, da nismo hoteli motiti laške slavnosti in pričakovanju, da se nadaljuje ublažujoče razpoloženje v mestu ter da ne bo več takih škandalov, kakršni so bili pred dvema letoma ob znani kolesarski slavnosti in da bodo tudi naše prireditve mirno rešpektirali. Kakor hitro se to ne zgodi, pa ne bo nobene tako velike laške veselice več v Gorici! — Ker smo vedeli iz dobrih virov, kaj nameravajo znani nemirni elementi za 29. dan maja, smo svarili pravčasno in povedali tudi v zadnjem času, kar treba. Prav je, da je poteklo vse mirno.

Dopoldne so bili sprejemi na južnem kolodvoru, godbe so svirale, opoldne zborovanje v gledališču, popoldne ob 4. se je vršil tisti napovedani »impozantni« spreved po mestu; skoro sami kolesarji so bili in par vrst piskacev, ki so spuščali neke čudne glasove od sebe. Nekaj nad 300 ljudi je bilo v sprevedu, med temi okoli 100 Goričanov. Klaverno; če niso imeli prirediti lepšega spreveda, bi bilo bolje — nič! Zvečer je bila veselica na Telovadnem trgu; spuščali so rakete in pokazal se je tudi komet v laških barvah.

Tujci so odnesli utis, da Gorica nikakor ni tako laška, kakor jim jo slikajo po časopisih in kakor so slišali na magistratu ter v gledališču!

»Lega Nazionale« — Na zborovanju je bilo prečitano to-le poročilo: Leta 1909 je imela »Lega« sledeče dohodke: v Primorju (Goriška, Trst in Istra) 212.140.26 K, v Tridentu 97.943.51 K, v Dalmaciji pa 112.202.82 K. Skupnih dohodkov torej 422.286.59. Stroškov je bilo: v Primorju 167.567.79 K, v Tridentu 82.814.06 K, v Dalmaciji 97.028.10. Torej skupnih stroškov 347.409.95. Premoženje je iznašalo koncem leta 1909: 950.283.52 torej približno milijon kron! Število članov, ki je znašalo leta 1908 — 34.340 je poskočilo do konca l. 1909 na 36.193. Največji prirastek kaže Primorje, kjer je znašalo število udov leta 1908 — 19.230 a l. 1909 — 21.121. — Laške občine dajejo v obilem številu stalne letne podpore, med temi tržaške po 5000 K na leto. Od vžigalic je dobila »Lega« v dveh letih 16.000 K dohodka. Za laško realno gimnazijo v Gorici bo prispevala s 6000 K. Vseh dohodkov je bilo torej l. 1909: K 422.286, torej skoraj štirikrat več, nego jih ima naša družba sv. Cirila in Metoda. Samo Trst je dal 128.000 K. — Članov je štela »Lega« 36.193, med ko jih ima naša šolska družba še ne polovico.

Ljudskih šol vzdržuje »Lega« 23, otroških vrtcev 21, večernih šol 24, glasbenih šol 6 in šol ter otroških vrtcev, katere izdatno podpira, 25. Vsega skupaj vzdržuje torej »Lega nazionale« 103 zavode in razun tega še 39 ljudskih knjižnic.

Te številke si moramo Slovenci držati pred očmi!!

Porotne razprave v Gorici. — Porotno zasedanje je pričelo včeraj. Vršila se je razprava proti Mariju Pippu iz Gorice, rojenemu 15. avg. 1887., bivšemu slugi pri »Furlanski banki«. Kot tak je inkasiral in oddajal pri raznih denarnih zavodih večkrat denar, tudi večje svote. Dne 19. okt. 1909. se je polastil dveh nakazil »in bianco« s podpisom ravnatelja Antona Orsetija, enega za pošto hranilnico, drugega za »Credit«. Izpolnil je prvo s svoto 3000 K; drugo s svoto 10.000 K ter tudi res dobil 10.000 K pri »Creditu«, na »Montu« pa 3000 K z nakazilom za pošto hranilnico. Nato si je kupil razne obleke ter jo popihal iz Gorice z neko ogrsko prostitutko. Bil je na Dunaju, v Budimpešti, na Reki so ga prijeli ter našli pri njem 9000 K. Pripeljali so ga na to v Gorico, »ljubce« pa ne, ker je ogrska podanica. Pipp je priznal goljufijo ter ni vedel ničesar navesti v svoje opravičenje. Porotniki so odgovorili na edino glavno vprašanje z da, ali so spoznali Pippa krivega goljufije za svoto nad 200 K ali pod 2000 K. Sodni dvor je obsodil Marija Pippa na 10 mesecev težke ječe s postom vsak mesec, plačati mora pravdne troške in Furlanski banki 2000 K.

Gg. pevke in pevce Pevskega in glasbenega društva opozarjamo, da se zopet vrše redne pevske vaje in sicer prva vaja za dame v četrtek 2. junija ob 6. uri zvečer, za gospode pa v petek 3. junija ob 8 $\frac{1}{4}$ zvečer. Prosimo polnoštevilne udeležbe. — Odbor.

Halleyev komet je opazati vsak večer do pozno v noč na južno-zapadnem nebu. Okrog devete ure se ga že razloči med drugimi zvezdami kot meglico in pozneje pri temi se vidi tudi dolgi rep, ki sega skoraj do svetle zvezde, do planeta Jupitra. Rep se da opazovati na ta način, ako se gleda kako bližnjo zvezdo. Komet je seveda od dne do dne manjši, ker se oddaljuje z neznansko hitrostjo. Danes zai-de komet ob 1 uri 15 m. Kdor ga hoče še videti, naj se požuri, ali naj pa preloži svoje opazovanje za 75 let, ako misli, da jilt dočaka.

Dopusti povodom žetve. — Vojno ministerstvo je izdalo pred kratkim odredbe glede letošnjih vojaških dopustov za časa žetve. Na podlagi teh odredb je treba v obče dovoljevati žetvene dopuste: a) lastnikom ali najemnikom velikih kmetij in sinovom, svakom ali vnukom lastnikov (najemnikov), ki nimajo polne pravice do udobnosti po §. 34 v. z.; to je, ki nimajo pravice do zahteve, da se jih premesti v nadomestno reservo; b) sinovi, svaki ali vnuki posestnikov malih ali srednjih kmetij; c) kmetijski delavci, s posebnim ozirom na one, ki so v zadnjem letu službe.

Dopust se dovoljuje v obče za tri tedne. Moštvo je odpuščeno v civilni obleki, ter ima proti predložitvi izkaznice za žetveni dopust pravico do one znižane vozne cene, kakor vojaške osebe, ki ne potujejo službeno.

O c. kr. uradništvu piše neki »c. kr. uradnik« (vsaj podpis se tako glasi) v »Gorici«. Ta lažnik meri na »Sočo« pa pravi, da »izhaja v Gorici list, ki zahteva, četudi ne odkrito, naj bi se vihtela nad uradništvom ruska knuta«. Potem pa pravi, da je znano, »kako je že od nekdaj pisal ta list proti slov. profesorjem in uradnikom vseh strok (kako natančno!), če niso bili deležni milosti gotovih tvorničarjev javnega mnjenja in tudi novejšje številke tega lista so polne »razov, kakor »c. kr. možje«, »mastne«, »je« itd. ... Knuto zasluži res tisti, ki je načelkal oni člančič v »Gorici«, ker je pokazal, kako hudoben in lažniv človek je: Mi nismo nikoli pisali proti dobrim uradnikom in profesorjem ter nismo nikoli zapisali besede, iz katerih bi se dalo sklepati, da hočemo, da naj se vihti ruska knuta nad uradništvom. Le podla duša more nam kaj takega podtakniti. — Kar smo mi pisali tekom let proti profesorjem in proti uradnikom, je bilo vse na mestu ter so prišle informacije iz ust samih profesorjev ali uradnikov, ki so se sramovali takih svojih

kolegov, ki so bili hujši kakor pa drugorodci. Naš nastop proti jednemu takemu profesorju pred leti je imel jako dobre posledice in obilica dijakov in družinskih očetov je bila nam iz srca hvaležna za oni nastop. Imeli smo, žal, slovenske profesorje in razne c. kr. slov. uradnike, ki so bili res vredni ruske knute, (še se dobi take) ali imeli smo tudi vrle inože. Proti tem ni bilo nikdar nobene pritožbe seveda, če šlo pa o neki druge, je bilo to naša dolžnost in bode za take tudi v bodoče. To naj si zapomni tisti »c. kr. uradnik« v »Gorici«. Mi spoštujemo uradništvo in radi podpiramo njega težnje, obsojamo pa tako-le klico »c. kr. mož, kakoršna se zbira okoli »Gorice«, ki udriha po drugih državljanih tako nesramno, kakor znajo pač le klerikalci. Te smo imeli v mislih, ko smo pisali v zadnjem času o »c. kr. možih« in ti so taki, da imajo o stali c. kr. gospodje o njih posebno mnenje, ki seveda ne more biti laskavo. — Kakšno stališče pa zavzema klerikalna stranka na sploh proti uradništvu, je dosti jasno povedal njen generalissimus dr. Šusteršič, ko je rekel: da uradniki žro, žro in žro! Tako sodijo o uradništvu na sploh klerikalni veljaki. Knuto zaslužijo ti klerikalni prvaki in pa tisti »c. kr. uradnik« v »Gorici«, ki je tako neumen, da išče sovražnike uradništva tam, kjer jih ni!

Agent neke tuje nemške knjigarne je hodil po Gorici ter sprejemal naročila na knjigo »La donna, medico di casa«. Hodil je okoli raznih strank. Neki Slovenec je hotel imeti tako knjigo slovensko in agent mu je napisal na naročilo »I Stück slovenisch«, dobil pa je laško knjigo, katero je vrnil. Na to pa mu je knjigarna, »Armings Buchhandlung« pisala, da mora sprejeti knjigo, če ne ga bodo tožili! — Okoli 30 strank je naročilo tako knjigo. — Kako so ljudje nespametni. Doma imajo knjigarne, v katerih dobijo, kar hočejo; te knjigarne imajo seznane knjig, katere je dobiti, vse stranka lahko doma in pošteno opravi, toda vedno je še preveč takih, ki se dajo rajši naplahitati od kakenga tujca-agenta, potem pa je pritoževanje pa že prepozno! Previdnost!!

»Baron«. — V soboto je povzdignila »Gorica« g. Gabrščka v barona. Baron se jej zdi, tako živi, tak je. Glejte, glejte! Par številik nazaj so pisali pa, da je revež, ki pogine zdaj pa zdaj. Čisto so ga bili »uničili«, ná, v soboto je bil pa baron! Visoka gospoda krog »Gorice« je že čisto zmešana vsled sovraštva do g. Gabrščka, zato pa piše tako različno o njem. — »Uničujejo« ga že 10 let pa ga še niso uničili. Z vso ihto pišejo članke in ko skončajo, mislijo: po njem je. Članek izide — Gabršček pa vedno še živi. Strese jih sveta jeza, pri maši se ga »spominjajo«, na svojih shodih in razgovorih ga »uničujejo«, rokopise nosijo v uredništvo »Gorice« kar po vrsti, ali konec ga le ni. Noče poginiti, no, naj bo pa baron za nekaj časa! Za 14 dni ga bodo pa zopet zaničevali in devali v zadnji nič, 14 dni pozneje bo mogoče pa zopet baron! — Tako udrihanje po osebi g. Gabrščka, to je glavno delo raznih c. kr. uslužbencev in sličnih nastavljenecv, ki se zbira tam okoli zloglasne »Gorice«. Ubožci, ki opravljajo Sisifovo delo.

Državni pogodbeni uradniki in nova službena pragmatika. — V sredo 25. t. n. se je vršil napovedani shod deželnega društva drž. pogodb. uradnikov (oficijanti in pomočniki v Trstu). Predsednik, gosp. Franz, je poročal, da se drž. pogodb. uradniki vse države bojujejo za pravično stvar, da se namreč njih finančno in socialno stanje zboljša. Pričakovali so z gotovostjo, da jim nova službena pragmatika prinese zaželeni cilj, ali to se ni zgodilo. V omenjenem vladnem načrtu službene pragmatike se državnih pogodbenih uradnikov sploh ne omenja. Ti uradniki izvršujejo faktično povsem uradniške posle in so odgovorni za svoje poslovanje, a za to sramotno plačani. Sklicali so ta shod, da protestirajo proti zapostavljanju in vsprejemanju resolucijo, ki jo je poslali na poslansko zbornico. Tajnik, g. Furlani je prečital resolucijo, v kateri se energično protestira proti izpustitvi pogodbenih uradnikov iz načrta službene pragmatike; zahteva se v prvi vrsti, da se pogodbenim uradnikom pripozna značaj uradnikov jednak praktikantov, da se jih po dvajsetletnem službovanju uvrsti v XI. plač.

razred in da vlada razun službene pragmatike vpoštevata tudi finančno stanje ter vsled vedno večje draginje ustvari položaj ki bo vreden njihovega dela, da bodo mogli živeti kakor ljudje in meščani. Po dolgotrajni debati, so soglasno vsprejeli resolucijo z malimi pripombami.

Zahvala. — Podpisano »Pevsko in glasbeno društvo v Gorici«, podružnica Glasbene Matice v Ljubljani, si šteje v prijetno dolžnost, da izreka tem potom svojo iskreno zahvalo vsem slovenskim in hrvatskim rodoljubom v Puli, ki so pripomogli, da je pevski koncert na Binkoštno nedeljo 15. maja t. l. v tamošnjem »Narodnem domu« vspel v vsakem oziru, posebno se pa še zahvaljujemo gg. Josipu Krmpotiču, Niki Mardesiču in Lacku Križu ter rodoljubom pod »Rudečo marelo«. Konečno se zahvaljujemo tudi c. in kr. admiralatu pomorskega pristanišča v Puli, ki je objavil naš koncert v dnevnem povelju, dovolil ogled pomorskega muzeja in bojnih ladij ter nam dal na razpolago tender za izlet na Brionske otoke.

V Gorici, 30. maja 1910.
Pevsko in glasbeno društvo v Gorici.
Dr. K. Podgornik l. r. t. č. predsednik, A. Jakše l. r. t. č. tajnik.

Službeni razpis. — V moški kaznilnici v Gradišču ob Soči je razpisano mesto paznika z letno plačo 900 K. Prošnje je vložiti na ravnateljstvo do 17. junija t. l.

Treščilo je v Kaprivi v Furlaniji v hišo Marije Frankovič. Strela je priletela v spalno sobo ponoči, prestrašila sreče, napravila dim, poškodovala ni nobenega človeka, v hlevu pa je ubila konja.

Pri balincanju v Moši je zadela krogla nekega balincarja v glavo tako, da mu je odkrila gorenji del lobanje. Nezvestnega so pripeljali v goriško bolnišnico.

V Gradežu je sedaj že vse polno tujcev, med njimi iz Rusije in Amerike. — Kmalu bodo oddane vse sobe. Kopalščeni ki prihajajo dan na dan v obilnem številu, tako da jih bo najbrže še več kot lani.

Izgubljeno. — V nedeljo popoldne je zgubila neka gospodična med potjo od hotela pri »zlatem Jelenu« do veseličnega prostora v Pevni zlato iglo v podobi triperesne deteljice. Kdor jo je našel, naj se zgasi v našem upravnistvu.

Sokolski vestnik.

Selo. — (Javna zahvala). Odbor »Sokola« v Selu si šteje v prijetno dolžnost, izreči tem potom iskreno zahvalo vsem, ki so pripomogli, da se je zlet v Selo dne 22. t. m. izvršil v splošno zadovoljnost. Predvsem se moramo zahvaliti bratom telovadcem, kateri so nastopili v tolikem številu posebno tržaškim, ki se niso strahili truda, akoravno so prejšnji večer v Trstu nastopali v Narodnem domu, pri javni telovadbi z uzornimi vajami in s tem rešili čast svojo in vsega »Sokolstva«. Srčna hvala Biljenskemu, Volčje-draškemu Črniškemu in Ajdovskemu Sokolu za prijazno pripustitev telovadnega orodja. Hvala vsem bratom »Sokolom« v kroju kakor tudi onim na konjih, ki so nas v tako velikem številu posetili. Presrečna hvala Bralnemu društvu iz Oseka, ki se je vdeležilo korporativno z zastavo. Nadalje se zahvaljujemo vsemu ogromnemu številu gostov, ki so nas posetili, zavedaje se svoje narodne dolžnosti napram mogočemu Sokolstvu. Posebno se moramo zahvaliti našim vrlim selskim »Sokolici« in gospodični Srebrnič iz Črniča za sodelovanje in obsutje gostov s cvetjem s slavaloka ter gospej Mrjakovi za ureditev cvetic. — Hvala tudi gospodom Mrjaku, Baši in Mrmolji za sodelovanje pri blagajni, bratu Toplikarju za sodelovanje, gosp. Karolini Slamič za pogoščenje na veseličnem prostoru. Še enkrat srčna hvala vsem!

Zveza narodnih društev.

Pevsko in bralno društvo »Grmada« v Mavhinjah vrlo dobro napreduje. Število članov raste, kar kaže, kako pojmi ljudstvo pomen in važnost izobraževalnih društev. Društvo priredi v prvi polovici meseca julija v Mavhinjah javno tombolo z dvema dobitkoma in sicer s činkvino 100 K in s tombolo 180 K. Toliko v prednaznapi!

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Ceno kruhu so znižali v Červinjanu. — Peki v Červinjanu so znižali sami od sebe ceno kruhu za 8 v. Zadnji čas je, da znižajo ceno kruhu tudi peki v Gorici! — Revno ljudstvo to zahteva.

Vinarsko in gospodarsko društvo v Dutovljah se je razdružilo. Likvidacijo vodi g. Josip Šuc.

Tobačna trafikla v Gorici v kiosku v Korenski ulici se odda potom javnega po-gajanja. Ponudbe je vložiti zapečateni pri predstojniku c. kr. finančnega nadzorništva v Gorici do 14. junija 1910. Varščina 120 K se ima položiti pri davkariji.

Politični pregled.

Cesar Franc Josip I. v Bosni. — V nedeljo se je odpeljal iz Budimpešte v Bosno. Kakor naznanjajo poročila, je bil spem povsodi najprisknejši. Ljudstvo hiti na postaje in v mesta, da bi videlo vladarja. Po vseh postajah so vojaški oddelki. Na postaji v Doboju je izstopil cesar, nagovorili so ga razni dostojanstveniki in tudi župan beg Hadži Mujažič. Cesar mu je rekel: Sporočite prebivalcem mesta in okolice moje očetovske pozdrave. Cesarja dolgo potovanje ni utrudilo. Na postaji v Zavidoviču so ga podpravili delavci tovarne Eisler s črno-žoltimi in rdeče-črtnimi zastavami, otroci nemške šole so peli cesarsko himno po nemško. Cesarja so pozdravljali vilharo. S postaje se je peljal cesar v mesto v sprej avu generala Varešanina, načelnika dežele. Po Sarajevu vihrajo srbske in hrvatske zastave, ogrske so samo na nekaterih vladnih poslopih poleg avstrijskih. — Policija je prišla vse polno sumljivih individuev, med temi baje nevarne slovanske in druge anarhiste, ki so prišli iz Rusije in Pariza v Bosno. Varnostne odredbe so povsodi najstrožje.

Italijanska pravna fakulteta. — Vlada in njeni pristaši napenja vse sile, da bi proračunski odsek še ta teden dokončal proračunsko razpravo, na kar naj začne razpravo o italijanski pravni fakulteti. »N. F. Pr.« trdi, da se trudijo Čehi pripraviti Slovence do tega, da bi opustili svoje nasprotovanje načrtu, naj se italijanska fakulteta ustanovi v Trstu. Tudi pravi, da hočejo Čehi pripraviti vlado do obvezne izjave, da v nekem določenem času ustanovi slovensko fakulteto v Ljubljani.

Taka »obvezna izjava« bi pomenila toliko kot nič! Slovenska delegacija naj hodi po določeni poti, če ne ostanemo praznih rok.

Tržaški in nižjeavstrijski deželni zbor bosta baje zaključena; tako da je sklenil ministerski svet.

Izprašane babice v parlamentu. — Številna deputacija izprašanih babic iz vseh kronovin naše države je prišla v parlament in obrazložila nekaterim poslancom svoje želje in zahteve. Tečaji za babice naj se reformirajo v šole. Učenke morajo dokončati meščansko šolo. Učenje naj traja dve leti in potem naj se uvede oblatoričen izpit. Na vsakih 2000 prebivalcev naj pride ena babica in na vsako babico povprečno 50 porodov na leto. — Dežela naj sprejme njihovo zavarovanje proti neugodam, boleznim in za slučaj starosti. Poslanci so obljubili, da se bodo zavzeli v nekaterih točkah za avstrijske babice.

Razne vesti.

Hoifrichter je obsojen na smrt na vi-slice. Baje pa se spremeni kazni v dosmrtno ali 20 letno ječo. Hoifrichter je baje zadnji trenotek umaknil priznanje, da je on krivec, rekoč, da je priznal v nadi, da bi zadobil ugodno psihiatrično spričevalo.

Stroški procesa Tarnovske v Benetkah znašajo po uradni sestavi 20.575 lir, od katerih se je izdalo 4140 lir za priče, 6917 za strokovnjake, 6908 lir za tolmače in 2609 lir za porotnike. Za brzojave in telefonske pogovore je dobila italijanska vlada pa 77.000 lir, torej je imela s tem procesom lep dobiček.

Čuden vzrok samomora. — 56 letni čevljar Josip P. na Dunaju si je zadal z dletom globoko rano v grlo in se smrtno nevarno anil. Vzrok: sosedu se so norčevali iz njegovega preobilnega nosu in zbijali šale na ta mogočni izrastek.

Vlak je razmesaril na tiru železnice Trst-Poreč v Trstu nekega človeka, okoli 24 let starega. Baje se imenuje Karol Horvatin.

Sreča in nesreča pri zrakoplovlh. — Amerikanski zrakoplovec Curtiss je letel čez reko Hudson. Dobil je nagrado 10.000 dolarjev t. j. (50.000 K). — Francoski zrakoplovec Duray je padel v Veroni pri zrakoplovni tekmi v nedeljo na tla in se ubil.

Grofica — sleparica. — Grofica Dürckheim, nezakonsko hčer vojvode Braunschweig, tožijo upniki v Parizu radi sleparije. Izvabila je iz njih denarja nad 100.000 frankov, češ da ga rabi za proces proti svoji rodbini, s katero se tožari radi očetove dedščine.

Profesor Robert Koch, utemeljitelj moderne bakterijologije, raziskovalec tuberkuloze, spalne bolezni in drugih tropičnih bolezni, je umrl v Berlinu. Star je bil 67 let. Dognal je na svojih potovanjih provzročitelje kolere, goveje kuge, malarije in dobil tudi sredstva proti tem boleznim.

Sestro Kandido bodo izpustili iz ječe, ker bodo njeni dolgovi poravnani od gotove strani, kateri je na tem ležeče, da se tako umazanega perila ne pere po sodiščih. Cela afera je pa stala vedar-le dvema osebam življenje.

Poskušaj roparski umor. — 16 letni Wölflinger je napadel na samem na Dunaju svojega prijatelja Domboscha, mu hotel pobrati denar, s katerim si bi kupil novo obleko, da bi se z njo pokazal svoji ljubici. Težko ranjen se je Dombosch vendar le vbrnil prijateljskih naskokov in napadalec je bil pozneje aretiran.

Samomor nekdanjega nemškega nacionalnega poslanca Hoferja. — Ko so uradniki hoteli pregledati knjige, Hofer je bil župan v Oberndorfu na Nižje Avstrijskem in predsednik, tisk in blagajnik nekega denarnega društva — se je Hofer obesil. Preiskava je dognala, da manjka 30—40 tisoč kron. Hofer je svoj čas igral večjo nlogo v Schönererjevi stranki.

Petnajstletna junakinja. — Na samotni postaji Westminster v Massachussetts (Amerika) je služilo 15 letno dekle kot nočna telegrafistka. Pred nekaj dnevi je hotel ulomiti v postajo ropar, da ukrade blagajno. Dekle se je zaprlo v sobo. Ropar je razbil okno, toda sedaj ga je naskočil pes in ga toliko časa držal z zobmi za roko, da je dekle brzojavilo po pomoč. Lokomotiva je res kmalu prišla in dekle je bilo rešeno. Roparja so zaprli.

Kotiček za zrakoplovce. — V tekmi v Veroni je dobil prvo darilo za najvišji vzlet francoski zrakoplovec Paulhan. Vzletel je 1163 m. Darilo znaša 16.000 lir. Efimov je vzletel 1096 m, Chavez 786 m in Cattaneo 194 m. Iz Verone je vzletel Paulhan v Solferino in položil na spomenik padlim Francozom venec. — V Budimpešti so že priprave za mednarodno tekmo zrakoplovcev v najboljšem tiru. Tekma prične 5. junija. Za distančni vzlet je določeno darilo v znesku 200.000 K. Do sedaj je naročilo stanovanje v Budimpešti 150.000 tujcev. Na mestu, kjer bodo vzletali zrakoplovci, bo prostora za 500.000 gledalcev.

Književnost.

Ivan Cankar: Bela krisantema. Mojim recenzentom. Cena broš. K 1'60, eleg. vez. K 2'60, po pošti 10 v več. Založil L. Schwentner.

Dobiva se tudi v knjigarni v Trgovskem Domu.

Pisalni stroj „Adler“

malo časa rabljen, je na prodaj po zelo nizki ceni v Goriški tiskarni A. Gabršček.

„Zagrebski Franck“ kot tovarniško znamko
priporočujemo kot priznana najboljši pridatek za kavo!
31. Avgust 1910, 1911

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obsežnejši se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnije inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na deželi (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Proda se posestvo v Ročinju radi smrti lastnikov po jako ugodni ceni. — Pojasnila d. je Josip Vuga v Ročinju.

Dojilka se sprejme takoj v Gorici. Biti mora zdrava, mirna, ne razburljivo krvi (temperamenta) in z ne prestarim mlekom, raje hribovka, kakor iz doline. — Naslov pove naše upravnistvo.

Dosedanje zglasilke se lahko zopet javijo, ker se niso pri nas sprejele zgolj radi pomote.

Zastopnike za Kanal, Tolmin, Kobarid in Bovec — za razpečevanje dobro upeljanih predmetov — išče podpisana tvrdka: „Maximum“ Trst — Sv. Ivan. Nemščine zmožni imajo prednost.

Dr. Ruggero Kürner,

kirurški zdravnik, bivši asistent na c. kr. kliniki genealogije in osteitike v Gradcu.

Specialist za ženske bolezni.

Ordinira od 10.—11. predpoldne in od 3.—4. popoldne.

Tekališče Frana Josipa šte. 6.
(blizu lekarne Kürner).

Pri puncu je nečini on breo dobil, tri dni se v postelji nato je potil, še danes je njemu po brei gorje, ker krepke „OHO“ je nosilo dekle.

„OHO“

J. Medved, Gorica

Tekališče, Josipa Verdi št. 32.

One dame so jako krasne,

ki se umivajo le s Pilnačkovim nedosežnim milom

„LANOL“

ki je na prodaj po 70 vin. kos ali pa škatlja s 3 kosi za 2 K.

T. milo, ki je zakonito varovano, izdeluje

J. Pilnaček,

c. kr. dv. založnik v Kralj. Gradu na Češkem.

Varstvena znamka: „Sidro“
Miniment. Capsici comp.
Nadomestek za

Anker-Pain-Expeller

je povsod priznано kot najboljšo sredstvo proti prehlajenju itd. Za ceno 80 vin., K 1.40 in 2.— se dobi po vseh lekarnah. Pri nakupu tega, tako priljubljenega domačega zdravila, se je posluževati le originalnih steklenic v škatljah z našo varstveno znamko „Sidro“, ker le tako je zagotovljeno, da je izdelek pravi.

Dr. RICHTERJEVA LEKARNA
pri „Zlatem levu“ v Pragi
Isabetsgasse št. 5 nova.
Dnevno razpoložljiva.

Zastonj in poštnine prosto pošiljamo na zahtevo

cenik slovenskih knjig in muzikalij.

Knjigarna A. Gabršček — Gorica.

Največjo zalogo pohištva na Goriškem z lastno mizarско in tapetarsko delavnico ima

Anton Breščak v Gorici

v Gosposki ulici št. 14 (v lastni hiši).

Velika izber žimnic, blazin za pod glavo, ogledal, slik, okvirjev, stolic, itd. ter vse potrebno za hišno opravo.

Cene konkurenčne, ker prodaja blago lastnega izdelka.

Oglejte si zalogo in prepričajte se!

udlikovana pekarija in sladčičarna

Karol Draščik

v Gorici na Kornu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinerjega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikončno pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogo-brojna naročila ter obljublja solidno postrežbo

po jako zmernih cenah.

Se nekaj poletnih stanovanj v Medvodah

— ob gorenjski železnici —

z sobno-kuhinjsko in obedovalno opravo, lepimi senčnimi nasadi, rečnimi in peščenimi kopelji, športnimi prostori

se odda za poletje.

Oče pove lastnik Franc Jarc v Medvodah.

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje

Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tujce od K 1.20 višje. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Keglišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

Na občnem zboru dne 30. aprila 1910. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1909. s 6%.

Stanje 31. dec. 1909.: Zadrugnikov 18.1 z deleži v znesku 85.374 kron. — Hranilne vloge: 1.654.661.17. Posojila: 1.643.638.—. — Reservni zaklad: 91.740.59. — Vrednost hiš: 354.416.72.

GORIŠKA TOVARNA MILA.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodine! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specialiteta je: **Caprasole — Koza s solncem.** Poskusite in sodite!

Svoji k svojim!